Marea ocazie ratată de Năsturescu la Cracovia, care ar fi putut aduce o victorie nesperată pînă atunci.

Foto : **Teodor ROIBU**

UN MOMENT DE RESPIRO CU PLUSURILE ȘI MINUSURILE LUI...

STATISTICĂ

Polonezii au combinat în jumătatea de teren a echipei noastre de 82 de ori, iar jucătorii noștri au intrat în terenul adversarilor de 55 de ori. Mai precis, 46—26 în prima repriză în favoarea polonezilor și 29—26 pentru echipa noastră în repriza a II-a.

Polonezii au efectuat un număr de 36 de combinații de cîte trei pase, dintre care 24 numai în prima repriză, pe cînd jucătorii noștri au tinut mingea trei pase doar de 6 ori în prima parte a meciului și de 10 ori în a doua jumătate a partidei.

Din cele 55 de intrări în terenul advers efectuate de echipa noastră, jumătate au fost de o singură pasă, căci mingea a fost cedată cu ușurință. Din această statistică rezultă SLĂBICIUNEA JOCULUI ÎN ATAC A ECHIPEI, LIPSA APORTULUI PERSONAL AL ÎNAINTAȘILOR, SUPERIORITATEA EVIDENTĂ A GAZDELOR ȘI O ÎMBUNĂTĂȚIRE DIN PUNCT DE VEDERE AL CONSISTENȚEI JOCULUI NOSTRU LA MIJLOCUL TERENULUI ȘI ÎN TERENUL ADVERS, ÎN A DOUA REPRIZĂ SI ÎN SPECIAL DUPĂ EFECTUAREA SCHIMBĂRILOR DE JUCĂTORI.

POLONIA A — ROMÂNIA A 0—0

STADIONUL „Wisła" din Cracovia, terenul puțin moale și alunecos.

TIMPUL frumos, soare.

SPECTATORI: circa 40.000

RAPORT DE CORNERE: 16—1 (10—0).

ARBITRU: T. Wottava (Ungaria) 10, ajutat la tușă de Januszyk și Mastaj (Polonia).

POLONIA: Kostka 6 (nesolicitat) — Piechniczek 7, Oslizlo 9, Gmoch 7, Szeffer 8 — Bruychczy 9, Szmid 6 (min. 72: Gomoluch 6) — Zmijewski 8, Lubanski 9, Jarosik 6 (min. 79: Nieroba 6), Faber 8.

ROMÂNIA: Coman 9 — Sătmăreanu 4, Dumitru Nicolae 7, Dan 10, Mocanu 5 — Libardi 5 (min. 63: Dobrin 7), Koszka 7— Năsturescu 8, Constantin 7, Soo 5, Voinea 3 (min. 63 : Kallo 6).

Calculele hîrtiei indicau victoria gazdelor care, pe lîngă avantajul terenului, aveau în activ și cîteva rezultate de mare rezonanță în lumea juniorilor europeni : 4—2 și 1—1 cu U.R.S.S., clștigătoare a ultimelor două turnee U.E.F.A., ca și — recent — un 4—0 cu R.D.G. Deci...

După cum începuse meciul se părea că așteptările nu vor fi infirmate. Într-adevăr, în primele două minute polonezii au și avut două cornere. Noua formație a României (din fotbaliștii care au evoluat astă primăvară în Turcia au mai rămas doar **Viciu** și **Iordănescu**) nu s-a lăsat însă depășită ba, dimpotrivă, a stăvilit atacurile și a intors cursul jocului : în min. 7 un șut al lui **Ștefănescu** întîlnește bara, dar în min. 13 **Caniaro** nu mai lasă nici o speranță lui **Klos**, care scoate balonul din plasă : 0—1. Golul a fost frumos, dar faza care l-a precedat și mai frumoasă. De altfel, caracteristica celor șase puncte marcate este că toate au fost rezultatul unor faze spectaculoase care au dovedit fie superioara jocului colectiv, fie posibilitățile individuale ale unor juniori. Cucerit, în general, de meciul spectaculos la care a asistat, dar și de fotbalul practicat de echipa noastră în special, la sfîrșitul partidei publicul l-a felicitat călduros pe juniorii români și aceștia au

POLONIA (JUNIORI) — ROMÂNIA (JUNIORI) 2—4 (1—1)

STADIONUL „Siarka", din Tarnobrzeg, **TEREN** excelent, **TIMP** foarte bun, 3.000 spectatori.

AU MARCAT : Caniaro (min. 13), **Kmiecik** (min. 32), **Wawrowski** (min. 61), **Marinescu** (min. 64), **Caniaro** (min. 69), **Ștefănescu** (min. 73).

ARBITRU: Todor Becirov (Bulgaria) — excelent.

ROMÂNIA (antrenor: **Gh. Ola**): **Bărbulescu** 6 (min. 51: **Vidac** 6) — **Marinescu** 9, **Ciugariu** 7, **Ispir** 6, **Viciu** 7 — **Rizea** 6 (min. 60: **Etem** 4; min. 68: **Tănăsescu** 8), **Dumitru** 9 — **Caniaro** 9, **Ciutac** 6 (min. 45 **Iordănescu** 6), **Ștefănescu** 9, **Nicolae** 8.

POLONIA (antrenor: **Jerzy Słaboszowski**): **Klos** 6 (min. 73: **Draus** 6) — **Rachwalski** 6, **Balcerzak** 5, **Dziadek** 6, **Wyrobek** 7 — **Wawrowski** 9, **Masztaler** 6 — **Walkowiak** 8, **Kasalik** 8, **Kmiecik** 6, (min. 71: **Garlowski** 6), **Socha** 5 (min. 51: **Herisz** 6).

Soo; min. 82: **Năsturescu** șutează alături de la citiva metri), față de cele șapte ale echipei poloneze.

Este evident, așadar, că ceea ce a dezechilibrat echipa, în afara contribuției adversarilor, a fost lipsa oamenilor de la mijlocul terenului care să preia și să predea în condițiuni utilizabile baloanele destul de multe cîștigate de centrul apărării noastre, scutind-o pe aceasta de degajările la întîmplare. Introducerea lui **Dobrin** a schimbat oarecum fața lucrurilor ; echipa a început să păstreze ceva mai mult balonul, să se organizeze mai bine, să tempereze zelul adversarilor. Așa se face că tocmai ultimul sfert de oră pe care îl așteptam să fie și mai dificil a trecut cu emoții infinit mai mici pentru noi. În aceste momente devenise mai activă și aripa stîngă, post în care fusese introdus — în același minut cu **Dobrin** — **Kallo**, în locul lui **Voinea**. În felul acesta, în momentele de apărare, noi am dispus de o linie de mijloc **Dobrin — Koszka — Kallo cu un rol constructiv mult mai pronunțat și dînd posibilitatea unor acțiuni ofensive mai consistente.** Imaginea ultimelor 15—20 de minute puteam-o avea și în cele lalte minute ale partidei și astfel ne-am fi putut declara și noi mai satisfăcuți de același rezultat de egalitate. De altfel, arbitrul intîlnirii, Wottava — care a condus cu o atenție, promptitudine și corectitudine exemplare — făcea următoarea remarcă la sfîrșitul partidei : **Dacă echipa română punea în aloare de la început jocul mai organizat și mai aproape de tînăr, putea să și cîștige meciul".**

Observația conducătorului jocului subliniază și o impresie a noastră : anume că **schimbările din formație pe poturi bine sezizate — trebuiau făcute mai devreme, măcar la pauză.** În felul acesta credem că prezența lui **Dobrin** — chia cu randamentul diminuat față de ceea ce poate — și **Kallo** s-ar fi făcut mai simțită în joc și ar fi dus la o îndeplinire mai bună a sarcinilor tactice. În sfîrșit, tot la capitolul schimbări, ne exprimăm părerea că putea fi folosit ca „o ultimă carte", atacantu central **Ion Ionescu**, capabil să dea mai mult decît **Soo**, mai ales în actiunile pe cont propriu.

Nu încape îndoială că fiecare dintre jucătorii care a evoluat la Cracovia poate mai mult decît a reușit să realizeze intr-un meci în care rezultatul era dorit și urmărit din toată inima. Pentru acest rezultat, fotbaliștii cărora li s-a încredințat tricoul național, și cei cu mai multe reușite și cei cu mai puține ; și cursacrati, care și-au recîștigat după ani locul în unsprezecele reprezentativ (**Constantin, Koszka**) și cei care și-au revenit în formă la jocurile de campionat (**Dan, Voinea, Mocanu, Sătmăreanu, Dobrin**) și debutanții (**Coman, Soo, Kallo**) au luptat cu toată arcoarea și într-un spirit de sportivitate ireproșabil. Din acest punct de vedere nimeni nu le poate imputa nimic ci, dimpotrivă, meritele lor sub acest aspect trebuie subliniate cu toată căldura.

Revenind însă la potențialul tehnic-tactic al actualilor internaționali A din grupul consacraților, **trebuie să înțelegem că plafonul maxim pe care îl pot atinge este sub nivelul cerințelor fotbalului pe plan internațional.** Deprinderile lor sînt fixate și cu greu pot fi adaptate la obligațiile fotbalului, așa cum se joacă astăzi în lume, așa cum l-am dori jucat de echipele noastre de club și reprezentative. **Obiectivitatea și realismul impun, în același timp, să recunoaștem că obligațiile imediate de prezență în arena internațională nu pot fi satisfăcute decît de acești jucători. De aceea, jucătorii trebuie să înțeleagă că nu pot rămîne în actualitate, așa cum și-o doresc, fără mai multă conștiinciozitate în pregătirea lor și sobrietate în viața particulară, iar antrenorii și conducătorii echipelor că trebuie să-și ia mai în serios misiunea de a pregăti cu mai multă atenție și severitate jucătorii și în special pe selecționabili.**

Meciul de la Cracovia a subliniat mai mult ca oricînd adevărul că totuși **ECHIPA NAȚIONALĂ ESTE EMANAȚIA CLUBURILOR.** Cu riscul de a deveni plictisitori noi îl repetăm fiindcă **sîntem convinși că exprimă însăși rațiunea existenței unei reprezentative.**

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la concursul nr. 44 din 5.XI.1967 :

1. Dinamo Bacău—Petrolul	1
2. F. C. Argeș—„U" Cluj	1
3. „U" Craiova—A.S.A. Tg. Mureș	1 x
4. Jiul—Steagul roșu	1
5. U.T. Arad—Farul	x 1
6. Flacăra—C.S.M.S. Iași	1
7. A. S. Cugir—Gaz Metan	1
8. Ind. sîrmei—C.F.R. Tim.	1
9. Atalanta—Torino	x 2
10. Cagliari—Milan	2
11. Inter Bologna	x 1
12. Juventus—Roma	1
13. Sampdoria—Napoli	1

Ce urmărim cu echipa de tineret?

Fotbal Fotbal

Cu toate fluctuațiile sale de efectiv (în cele patru partide susținute în această toamnă, în intervalul 20 septembrie — 29 octombrie, au fost utilizați **în formație** 30 de jucători) echipa noastră de tineret continuă să ne dea satisfacții. Victoriilor cu 3—1 asupra Austriei și cu 3—0 asupra Ungariei li s-a adăugat duminică un nou succes, asupra reprezentativei similare a Poloniei, la un scor (5—3) care ar indica un meci echilibrat dar care, de fapt, nu redă întocmai superioritatea din teren a „minjilor" noștri.

Echipa română s-a mișcat cu dezinvoltură (poate prea multă, la un moment dat, cînd avea victoria asigurată...), a combinat spectaculos și eficace, înscriind cinci goluri, cifră pe care de mult n-a mai atins-o o echipă reprezentativă a țării noastre. De altfel, în general, bilanțul eficacității echipei reprezentative de tineret a țării noastre este remarcabil și subliniem cu bucurie acest lucru : 3+1+3+5 înseamnă 12 goluri în 4 meciuri, iar media de 3 goluri înscrise de fiecare meci întrece media campionatului nostru.

Dacă ne-am opri numai la atît și tot ar fi un element pozitiv de luat în discuție, o mențiune de „bună purtare" în fișa antrenorilor care răspund de acest lot, **Dincă Schileru** și **Gh. Nuțescu.**

Dar „tineretul" ne-a adus în această toamnă și alte satisfacții decît a unei bune eficacități. Și în primul rînd, pe aceea a unui joc spectaculos, dinamic, pe care l-am aplaudat și în această duminică. Devine aproape surprinzător că această echipă de tineret, mereu alta de la meci la meci, ajunge să realizeze în intervalul scurt pe care-l are la dispoziție pentru construcție (mai exact, pentru reconstrucție), o bună sudură, o bună înțelegere între componenți, o bună „exprimare în joc".

Să fie vorba aici numai de **talentul jucătorilor, de adaptabilitatea lor rapidă** — calități specifică tuturor jucători — **la condițiile concrete de joc ?**

Să fie vorba de o anumită **degajare** pe care acești jucători o au în meciurile care, orice s-ar spune, se dispută în alt climat psihic decît partidele echipei A?

Sau poate fi vorba și despre **abilitatea antrenorilor,** care preferă să dea jucătorilor doar indicațiile general valabile pentru joc, **evitînd incorsetarea rigidă, turnarea inițiativei jucătorilor în tipare fixe ?**

Poate fi vorba, la urma urmei, de toate acestea ; și chiar bine ar fi să fie așa, urmînd să tragem învățăminte...

Dar se mai pune o întrebare : **ce urmărim cu echipa de tineret, ce trebuie să fie această echipă?**

Este „tineretul" nostru la ora actuală **o simplă pepinieră a echipei reprezentative A,** o „pistă de rodaj" pentru prima garnitură, între aceste două ipoteze menținîndu-se o continuă interferență ?

Sau este **un lot de perspectivă,** cu care pornim la un drum mai lung și pe care vrem să-l creștem tem pentru ca, mai de vreme sau mai tîrziu să devină „echipa A" ?

Cîntărind lucrurile așa cum se prezintă în această toamnă, se pare că balanța înclină către prima alternativă, **tineretul fiind un fel de „echipă de rezervă" a lotului A sau cam așa ceva.** În sensul că atunci cînd la A se mai fac niște experimente, jucătorii care „rămîn afară" sînt lăsați să joace la tineret, după cum atunci cînd „A"-ul are nevoie la jucătorii de la tineret, **mereu alta de la meci la meci,** ajunge să realizeze în intervalul scurt pe care-l are la dispoziție pentru construcție (mai exact, pentru reconstrucție), o bună sudură, o bună înțelegere între componenți, o bună „exprimare în joc"

ROMÂNIA (tineret) — POLONIA (tineret) 5—3 (2—1)

STADION „23 August", teren bun.

TIMP : la început ceață, apoi frumos

SPECTATORI : 5 000

AU MARCAT : Dumitrache (min. 46 și 84), Grozea (min. 11 și 14, ultimul din penalti), Boc (min. 52) pentru România ; Kozerski (min. 75 și 87), Kot (min. 41) pentru Polonia.

ROMÂNIA : Constantinescu 4 — Kiss 6, Boc 8, Dinu 8, Velea 5 — Deselnicu 6 (din min. 80 Lupulescu), Vigu 8 — Lucescu 7, Grozea 7, Dumitrache 9, Jercan 6 (din min. 53 Tătaru 11 6).

POLONIA : Matysek 6 (min. 47 Sput 7) — Leszczynski 6 (min. 67 Nowak), Michalik 6, Pielok 6 (min. 46 Bryslak 6), Musial 5 — Janik 6 (min. 46 Szarinski 6), Domarski 7 — Rudnov 6, Maszczyk 6, Kot 8, Kozerski 7.

ARBITRU : D. Rumianțev — Bulgaria — foarte bun.

CORNERE : 9—3 pentru România.

Această explică și marea instabilitate de lot despre care vorbeam. Într-adevăr, în interval de o lună și jumătate jucătorii : **Constantinescu, Anca, Boc, Angelescu, Cuperman, Kiss, Deselnicu, Strîmbeanu, Lucescu, Dumitrache, Dumitriu III, Sătmăreanu, Vigu,** în total 13, au făcut parte din ambele loturi. Patru jucători care au făcut parte din echipa A la Budapesta (Constantinescu, Kiss, Deselnicu, Lucescu) au jucat, contra Poloniei, la tineret.

Iată de cel avem impresia că, cel puțin pînă acum, acesta a fost profilul echipei de tineret.

Și — fără a condamna formula — ne întrebăm dacă ea este cea **mai justă.** Dacă acest rol n-ar trebui să revină echipei B, **formația de tineret fiind construită pe ideea că ea trebuie să furnizeze jucători naționalei A, în perspectivă și — pe cît posibil — în bloc și nu de la un meci la altul.**

De altfel, în multe țări, așa numitele formații „under 23 years" (sub 23 de ani) se construiesc pe acest al doilea principiu, li se lasă un timp de plămădeală. Ele sînt privite ca „furnizoare" de viitor mai îndepărtat, nu imediat. Jucătorii lucrează mai mult timp împreună cu aceiași antrenor, într-o concepție specifică echipei, munca cu echipa de tineret fiige de caracterul „în asalt", semănînd cu construcția temeinică în etape, a unei clădiri.

Ideea (deloc nouă) ni se pare aplicabilă și la noi.

În orice caz, o dată încheiată suita meciurilor echipei de tineret din această toamnă, contractate anterior și cărora trebuia să le facem față, credem că ar trebui actualizată întrebarea din titlul acestei note.

Radu URZICEANU

La Craiova, un „draw". Nu e prea puțin?

Minunat cadru de inaugurare a modernului stadion „Central" din vechea Cetate a Banilor, al cărui act de naștere va purta de-a lungul timpurilor numele de dreptal fondatorului : A. S. LOTO PRONOSPORT ! Șoarta strălucitor, ca în plină zi de vară, revărsat peste cei 30.000 de spectatori încălziți deja, cu mult timp înainte, pentru „momentul festiv oltenesc" ; gazon tuns a la Wembley, fanfară militară, multime de tineret echipat multicolor, purtînd cu buchete de crizanteme în brațe, galerie cu clopote și claxoane, totul a fost pus la punct cu exigența unui veritabil regizor ce-și dorește un final de spectacol furtunos, aplaudat la scenă deschisă.

În ciuda acestei ambiante plăcute, purtătorii tricoului reprezentativei B au reușit de foarte puține ori, pe parcursul celor 90 de minute de joc, să smulgă aplauzele publicului craiovean, ale acestui public care duminică, trecînd cu vederea nenumăratele erori tehnico-tactice, a încercat să dea aripi echipei, s-o scoată din impas în momentele de confuzie și descumpănire prin care a trecut. Dar oricît de îngăduitor s-a dovedit omul din tribună, n-a putut să se abțină la sfîrșit să-și manifeste zgomotos dezaprobarea față de aspectul jocului (ca și de scor) a cărui valoare a fost destul de modestă.

Rezultatul ne este cunoscut : echipa noastră, la al doilea meci al reconsiderării — reprezentativei B, n-a mai repetat la Craiova ceea ce a fost la Timișoara, VICTORIA, care ar fi fost primită cu entuziasm de întregul stadion, ca și de toți iubitorii fotbalului din țara noastră. Ba mai mult, ca ne-a produs și emoții. În două rînduri, pentru că, ori ce am spune, peste ani și ani tot palmaresul vorbește în ultimă instanță. Atunci nimeni nu mai cîntărește norocul adversarului și neșansa ta, nimeni nu este dispus să te creadă că „la mai mult nu ne puteam aștepta", deși, să recunoaștem, am fost gazde !

Formula de echipă, diferită față de cea prezentată în întîlnirea cu Ungaria, datorită tercerii unor jucători în lotul A, a cuprins totuși pe cei mai apți fotbaliști selecționabili, titulari de drept în echipele lor de club. Toți ne dădeau garanția că se poate conta pe ei, aveam credința că experiența lor va cîntări într-un fel în balanța șanselor. Doar aparițiia lui Iancu putea fi pusă sub semnul întrebării, întrucît constănțeanul ne edificase, ca și Dumitriu II și mulți alții, că la ora actuală rămîne o valoare numai în echipa sa de club. Plecînd de la aceste considerente, ne așteptam ca duminică „teamul" nostru să învingă cu alte arme dificultățile inerente ce vizau lipsa de omogenitate ; **tenacitatea, atenția mărită pentru a comite cît mai puține greșeli, sprijinul permanent al purtătorului balonului, mișcarea continuă și rapidă în atac pentru a desface și dezechilibra apărarea aglomerată a oaspeților.**

Primul sfert de oră ne-a dat oarecari speranțe. Am creat cîteva breșe în dispozitivul defensiv datorită în special lui Sfirlogea, rezolvate cu greu de oaspeți. Cu timpul însă am pierdut busola și am început să pedalăm în gol, jocul căpătînd un curs evident favorabil partenerilor, a căror tinută atletică ni s-a înfățișat ca demnă de invidiat. Ne-am hazardat în acțiuni individuale, în dauna combinațiilor simple, am aruncat baloane cătinduși pe lancu undeva în careul de 16 metri, unde „domneau" impetuosul Strzalkowski și compania, și am rămas simpli spectatori atunci cînd dintr-o eroare sau alta mingea nu mai era la noi.

Neputința reprezentativei B a fost accentuată și de jocul slab al mijlocașilor. Echipa a părut ruptă în două, dezmembrată, fără coloană vertebrală. Cu deosebire Negrea, în comparație cu Pescaru care tot a mai schițat ceva în prima repriză (apoi a fost furat și el de valul greșelilor), a evoluat ca unul care abia acum începează să deslușească tainele sportului cu balonul — fotund. Nu-i imputăm doar faptul că nu a sprijinit de loc acțiunile ofensive ale echipei (unde-i sutul relefat și altele pe care le întîlnim deseori în partidele de campionat și care se referă strict la organizarea jocului propriu-zis. Parcă e o lege nescrisă ca întotdeauna fotbaliștii noștri să apeleze la niște partituri demodate ce vin flagrant în contradicție cu principiile jocului modern, prin-

Iată autogolul polonez care a adus egalitatea, pe tabela de marcaj

Foto : S. BRAȘOVEANU

ROMÂNIA (B) — POLONIA (B) 2—2 (0—1)

STADION „Central" Craiova

TEREN : excelent

TIMP : foarte frumos

SPECTATORI : peste 30.000

AU MARCAT : Marks (min. 39), Strzalkowski (min. 59 — autogol), Muszialek (min. 67) și Sfirlogea (min. 88).

ROMÂNIA : M. Ionescu 5 (min. 78 Adamache) — Ivănescu 6, Motroc 7, M. Marcel 7, Deliu 9 — Pescaru 6, Negrea 5 — Sfirlogea 9, Tufan 6 (min. 46 Kraus 6), Lancu 4, Peronescu 6 (min. 46 Țarălungă 6).

POLONIA : Bialek — Kowalski, Strzalkowski, Brejza, Rezilak — Sarna, Krajazi — Muszialek, Marks, Kasprczyk (min. 77 Wilim), Krzystolik (min. 83 Stachim).

ARBITRU : A. Stavrev (Bulgaria) — corect.

tre care și **Koszka**, cu 80 la sută atribuții defensive.

Ruptura produsă în angrenajul echipei noastre, de care ne-am ocupat pînă acum, s-a reflectat, firește, și asupra liniei de atac. Primul felnomen a fost replierea, impusă de dinamica jocului, lui **Constantin** pentru a asigura cît de cît baloane pentru acțiuni ofensive. Nu mai vorbim de **Năsturescu**, în general o aripă care joacă retras, care sesizînd desele depășiri ale lui **Sătmăreanu**, a trebuit să depună un imens efort spre a-l dubla și a reușit să fie totuși prezent și în atac, unde a apărut ca cel mai incisiv. Practic, **inaintarea conta numai pe doi oameni — Soo și Voinea — dintre care primul — debutant** și deci într-o stare emotivă mai accentuată — nu a fost în stare să se bată cu apărarea masivă adversă, iar secundul aproape că nici nu a existat în joc. Prezentînd această situație a dispozitivului în care a fost nevoită să acționeze echipa noastră, înțelegem superioritatea teritorială a gazdelor din prima repriză și bună parte din repriza secundă, și de ce noi am aimenitat așa de rar poarta lui **Kostka**, unde am avut două veritabile mari ocazii de gol (min. 27 : bara lui

Echipa de juniori și conducătorii ei, după meciul de la Tarnobrzeg

Foto : AL. MUREȘAN

Mircea TUDORAN

APLAUZE PENTRU JUNIORII ROMÂNIEI

Disputată în mica localitate industrială Tarnobrzeg (15 000 locuitori) aflată cam la 200 km est de Cracovia, cea de a 16-a partidă dintre formațiile de juniori ale României și Poloniei a avut de la început toate condițiile pentru realizarea unui spectacol fotbalistic de valoare : un stadion cochet, nou, cu un teren de joc care se prezenta într-o stare excelentă, un timp splendid, două formații dornice să dovedească, una ca a Poloniei, că înfrîngerea (1—2) suferită la 2 septembrie a.c. la Pernik, în Bulgaria, la **„Turneul speranțelor olimpice"**, a fost un accident ; cealaltă, formația noastră, să confirme victoria din Bulgaria și jocul bun (din păcate nefinalizat cu un rezultat pozitiv) din partida de la Budapesta. În plus, antrenorii ambelor formații au sondat meciul și ca o excelentă posibilitate de verificare finaintea partidelor din preliminariile turneului U.E.F.A. din 1968.

gat comportarea sub așteptări a **fundașilor laterali, și în mod deosebit a lui Sătmăreanu,** încă-pabili să se achite de sarcinile lor strict defensive. Aripile **Zmijewski** și **Faber,** două extreme de alură modernă, cu un **tem, ajutați și de șansă (în fotbal fără ea nu se poate !) — Dan Coe, cel mai bun jucător al echipei noastre și unul dintre cei mai valoroși de pe teren, Coman — un portar cu ochi, plasament și temeritate excelente și — de**

(urmare din pag. 3)

mijlocașii s-au „lipit" instinctiv de linia noastră de fundași. **Chiar atunci cînd au avut posibilitatea să lasă cu balonul, ei l-au cedat cu multă ușurință, pentru că n-au pasat la timp și precis, deși era evident și pentru ei că adversarii direcți exercită un presing puternic.**

La această defecțiune s-a adăugat comportarea sub așteptări a **fundașilor laterali, și în mod deosebit a lui Sătmăreanu,** încă-pabili să se achite de sarcinile lor strict defensive. Aripile **Zmijewski** și **Faber,** două extreme de alură modernă, cu un **tem, ajutați și de șansă (în fotbal fără ea nu se poate !) — Dan Coe, cel mai bun jucător al echipei noastre și unul dintre cei mai valoroși de pe teren, Coman — un portar cu ochi, plasament și temeritate excelente și — de**